

מכתבים

הוא שהשפיע עלי, כי אם המחשבה שנים עשר שנים אחרי קום המדינה, או אני יכול לבקר בכותל המערבי, כרצוני. שמואל דיין, ירושלים

הצילומים היו נפלאים והביעו את מלוא הטרנדיה של העיר המבותרת לשניים, כשי מסרים אחרים מפורדים בין העפים היושבים בה — מסרים שהם עולם שלם של שינאה ופחד.

אני מציעה סיסמה חדשה לצלמכם הנועז: לכל דבר יש גבול. דבורה חכמלי, ירושלים

הנני סטודנט המתגורר בחדר שבו יחד עם חברי, ביום העצמות יצא חבתי עם דודו לסילון בעקרה ובתכניתם היה גם לסילון העיר, מאו נעלמו עקבותיהם. הייתי רוצה לשאול את צלמכם אם לא ראה במקרה ררר מי שקפחו את חברי ורודו מעבר לגבול. פאול כץ, ירושלים

צלם המערכת מצטער על שלא היתה לו השתות לשאול לזוהתם של האנשים, אותם צילם מעבר לחומות.

תמוז בשדה

בלגיון העשור (העולם הזה 1074) נמסרו עלי דברים חסרי יסוד, לא כתבתי את הי רשימה נגד מר כרשנצ'וב שאתם מייחסים לו, ובכלל אינני כותב את המדור עונו ישות. פנחס שדה, תל-אביב

סופר הארץ פנחס שדה, שכתב כמה מן הרשימות שהופיעו במדור עונו ישות, לא כתב את הרשימה הנוגה. היא נכתבה בידי בנימין תמוז, הכותב עתה את המדור עונו ישות' גבדו.

דור המרד

קראתי את הרשימה על כנס דור המרד (העולם הזה 1072), שנערך לאחרונה בתל אביב בחסותם של האדונים בניו, לבנו וסוספל. מבלי להכנס לעומק הרשימה, מילאתם לדעתי את חובתכם לגבי העמדת כבוד המחחרת במקומו. ומבלי לנגוע במטויב הכנס עצמו שהיה יופי ויכל העשור לכיבוש יפו העתיקה והצלע על יתר פעולות המחחרת. מרשה אני לעצמי להעיר לכם הערה קטנה. העתון הצרפתי הבלתי תלוי להמינר הביא ידיעה זו בראש הרשימה מן העולם הרחב, לפני הידיעה על כנס דור המרד: "מיטרת תל-אביב עזרה מספר פעילים סומניסטים אשר חילקו כרוזים המזמינים את הישוב להפגין נגד ביקורו של מר סוספל בישראל... הייתה צריכים להבא ידיעה זו במסגרת של אכל. הנה — זו הדמוקרטיה הישראלית וזה החופש בארצנו, שלמענם נלחמה המחחרת ושעליהם אתם נאמרים כי יום. ה. כן אריה, פאריס, צרפת

ישראלי בין ערבים

בדאי תחילאו לקבל מכתב מפנס. העתון נים שאני מקבל כאן הם העולם הזה והארץ. ומזה אני באמת מקבל המונה מקיפה מה נעשה בארץ. תודה על הרפורמות הטובות והמענינות ביותר. כמה מילים על עצמי: ליטם הכרה: אני משמש כאן אסיסטנט פה"ר בסדר במחלקה לחיטול. שירתתי בפלמ"ח בי מלחמת העצמות, הנני בוגר הסכניון וי קיבלתי את תואר הדוקטור באוניברסיטה של קלפורניה. הנני כאן ישראלי יחודי, ויש כאן מספר גדול של סטודנטים מכל ארצות ערב. הנני ביחסי ידידות עםם והנני מרבי רים מכובד על הכעיה הכוערת — השאלה העברית.

ובכו, כולם בלי יוצא מהכלל, כולל סמו דמים מהלבנו ומעיראק, הם בערי פרדציה של כל ארצות ערב. הם מעריכים מאוד את נפאל עבר אל-נאצר. כפי שהמצב הפוליטי כעת מראה, תהיה פרדציה ערבית של כל ארצות ערב תוד עשר שנים, עובדה עור לא פנשתי סטודנט ערבי מכל ארץ שהיא, שלא יתמודד בפרדציה כזאת.

הדבר הראשון שפרדציה כזאת תעשה, וזה שוב לרעת הסטודנטים הערביים, היא תיפטר מכל המיעוטים שעשו להם צרות כל השנים — הדרוזים, הנורדים, המונגיטים והישראלים. במיוחד הם שונאים את ישי ראל. הם מודים שהדבר היחיד שיעזר את ישראל תהיה מחלוקת בין מצרים ועיראק על מנהיגות העולם הערבי.

מתוך העובדות הנ"ל אני רואה מה תביא לישראל הפרדציה השנית, שאתם מבינים עליה כל הזמן. הערבים יכסימו לקבל את ישראל לפרדציה כזאת רק כמדינה כפופה מדינה שלישית, ולא כחבר שווה וכיבוש. כל עזרה ישראלית להקמת פרדציה כזאת תהיה חרב פנימית, שתשמיר את עצמאות המדינה נה. לפי דעתי הדרך להצלת עצמאות המדינה היא רק להיות חוקים יתור מכל הפרדציה גם יחד, לפעול נגד הקמת פרדציה שמת ולהתחבר עם בעלי ברית כמו צרפת, תור כיה וסוד, שנים הם פוחדים מפני פרדציה כזו. ד"ר א. לורנס, קנזס, ארצות-הברית

הדרום הפרוע

הילד יצחק מלכה נר ברחוב ההסתדרות מס' 27 בבארשבע. באתר החוב נמצא גם בית-החולים הרבה. ההורים של יצחק היו ברוצים מאוד שישנונו זו, סוף סוף מה שלא יקרה תמיד טוב שיש רופא בסביבה. מה שלא היה ידוע להם, הוא שביית החולים הרסה לא מניש עזרה ראשונה במכרי אסון. כשהביאו השכנים את יצחק חסון, שותת רם מרגלו הפצוע, כדי שישגיט לו עזרה בבית-החולים, לא נתנו להם להכנס אפילו אנשי הרסה האורים: החוקת חדר מקרי אסון עולה לנו 80 אלה ל"י בשנה אין אנו יכולים לשאת לברנו בעול. מינו לי קופת חולים ולעזריה ולא זכינו לתשובה, לכו היינו נאלצים לסגור את חדר מקרי ה" אסון. מה יקרה בינתיים אלה ידוע. נתמלל שלא יקרו דברים רציניים, אחרת יצטרכו פועלי בארשבע לומר החילים. משה כהן, בארשבע

בני תש"ח

ביום האינסופי של שיעמום מודפס, היה גליון העשור שלכם (העולם הזה 1074) קרן אור מרעננת — החל מהשער הצבעוני ה" נפלא וכלה בחומר משנת תקומת ישראל, אשר כה היטבתם להגישו, ואילו בחומר ה" שופם של אותו גליון, לא היתה אפילו השמצה אחת!

נעמי שטרן, תל-אביב
לא הוזכרה תקופה רבת הוד ועלילות זו התקופה של עמדת ירושלים בנבורה; ליכודו של הישוב הירושלמי, שהיה למפת ירושלים הבאים, חלקו של האיש הפשוט, שי לא זכה לאית נכורה אך כבודו ועמידתו גלא חת עם נלעד נאמן לכל ההזרות. אשר לזה, מדטייל, צרפת

מכלל התמוצות שפורסמו בשיבוענת אלה לי רגל העשור, אף לא אחת הביעה במכתב אחר את כל הרוח של הימים ההם כמו הבחורה הנחרת, שאת המונחה פירסמתם בפתח ה" מוסף שלכם לחג העשור. היא בכשה את לבי במכתב אהת.

מה קרה עמנה? מה ישמה? האם היא היש נתנה פסא? שמה היא נשואה ואם לילדיים? אני כולו מלא סקרנות. אלא, פרסמו את הפרטים!

דויד צימרמן, רמת-גן
גם המערכת תסמח לשמוע פרטים על הצעירה, שצולמה לפני 10 שנים במשק תל יוסף (ראה תמונה), אך נישאה בינתיים ו עזבה את המשק. כל מי שיועד את קודר תיה, או את קורות שאר הצעירים והצעיר רות שתצלומיהם הופיעו בדאשי העמודים של מוסף העשור, מתבקש לכתוב על כך למערכת.

הג העשור

הייתי אחד מאלה אשר נישאו בביותם, במשך כל חגיגות העשור, בכלל תאונת דרכים המרתקת אותי למיטתי זה החודש השלישי. כל רשמי החג שקיבלתי היו דרך שידורי קול ישראל (אשר חלק מהם היה והעיתונות. אולם בו בזמן שרוב העיתונים יצאו ידי חובה לילידי גיבוב מלים על טאנקים, רגלים, אורה זה ואיש רגול זה, סיפק לי העולם הזה (1074) תמור

בת תש"ח

נה מושלמת ומרתקת. אלא רק שהכתאת את צילומי המאורות, אלא שנתתם גם חומר עשיר לקריאה ולמחשבה. דויד שניאור, חיפה

רנשי כבורי מובעים לכם, ידיעתם לשכוח למאורני העשור את חטאי תכלי לירת ה" חנ, ולחאר נאמנה את מאמציהם המוצלחים. והכתאת לקוראים שאינם נותנים לדעות קדומות לסטורנס. יהושע דקל, תל-אביב

בתואור ספרד צה"ל בירושלים נפלה ט" עות מצערת, ככתבם אורות קצין הצנחנים שהתעלף, כי הוא נפל כמה פעמים. הרי לאמיתו של דבר, אחרי פעם אחת, הנבר כבר התאושש. שנית, הוא לא נשען על אחד מחייליו. קצין צנחנים לא יעזו להשען על חייל, הנמצא במצוקה בדיוק כמותו. מה שבאמת קרה הוא, שאחרי שהקצין התאושש נתן המפקד פקודה לשלושה מספקרי יחידו לחיכנס לתוך נושי החיילים, לצלל את הצל שנפגות החיילים השליכו, לשתב כשהל דקות על האדמה, ולחזור לקומם כשהחל המצעד לפעור.

בימי חג העצמות יבשתי בחברה סברי ינית ופניתי אליהם בכשה לשיור שירים מימי מלחמת השחרור כחנה של המדינה, ואז ענה לי אחד מהחברים: אם לשר, מוטב לשר וקונטרול צ"ה צ"ה צ"ה. זה מוכיח כי הנוער העירוני מעדיף את השירים הכי לונניים על ערכי העם, ובה טמונה סכנה. פנחס שחר, טבריה

מעבר לחומות

רושם עז במיוחד עשתה עלי הרפורמה על תכונת הלגיון הערבי, ביום המיעד ה" נדול בירושלים (העולם הזה 1074). אולם לא ההישג העתונאי — החשוב כשלעצמו —

המולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתו

עורך תבנית:
אחרון צור

עורך כתיבה:
דייב קשת

כתב בכיר:
ארי פכר

עורך המערכת:
אריה קרו

החוב: גליון 1074, 26785

ת.ד. 336, מען למברקים: גולן, תל-אביב

המחיר: לאור: העולם הזה בע"מ

דפוס: משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239

ההפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב

המערכת: אינה אחראית לתוכן המודעות.

9/6/74

יחסים מיניים עם פרוצות. למרות שגב זאת עבירה על חוקי המשטרה, קבע סהר בהת הסנות כי לא יעמיד את שטיינברג לדין, כדי למנוע את המחזה הכביש שפרוצה ת עיד נגד קציני-משטרה. לשטיינברג לא היתה שום דרך להגן על עצמו.

סהר ידע שזה שקר מתועב. הוא ידע כי שקר זה עלול להרוס את חיי המשפחה של קרבונו, לגרום נזק שלאיתוקן לנפשמ של ילדיו הצעירים, שקראו את הדברים ה" גוראים עם חבריהם בבית-הספר. עד לאיזה מעמקים של התנוונות מוסרית ראשי אדם לרדה, בבואו לנקום את נקמותו האישיות במאמצים כאלה?

מאז עברו שנתיים. איפה עומד סהר עתה, ואיפה עומד קרבונו? דעת-הקהל הת רשמה מיד על הקצינים המפוטרי, כי רים-יללב של המגן המפוטרי, כי אשר העמדנו לרשותו את עמודי עתון זה כדי להשמיץ את הצד שלו. פעמיים יצא כמנצח בבית המשפט. עתה הוא איש מכובד על הכל. ואילו סהר, שנראה אז ככלי-כחול, גורש עתה בבושת פנים, אחרי שהוגדר רשמית כי שקרן וכמקרה טראגי.

אסור לעבור על דבר זה ב" שתיקה, אפילו על מנת לעשות זסטת יפה של סלחנות. יש דברים שאסור לסלחם, פן ישמש הדבר פיתוי לאחרים. לכן נצטט הפעם, בלב כבוד, פסוק אחר: "שבע יפול צדיק וקם, ורשעים יכשלו ברע."

אין לנו מלחמה עם המשטרה. נכנסנו לפני שנתיים וחצי לי מערכה קשה וכפופית-טובה, ש לא היה לנו מה להרחיח בה, נגד ריב שעלה עלינו פי אלה. עשינו זאת מפני שמצפוננו אמר לנו שאסור לעמוד מנגד בשעה שקבוצת אנשים מנצלת את ה" משטרה להנאת הפרטית והו פכת אותה בעליל סכנה לציבור.

אין לנו מלחמה עם המשטרה. נכנסנו לפני שנתיים וחצי לי מערכה קשה וכפופית-טובה, ש לא היה לנו מה להרחיח בה, נגד ריב שעלה עלינו פי אלה. עשינו זאת מפני שמצפוננו אמר לנו שאסור לעמוד מנגד בשעה שקבוצת אנשים מנצלת את ה" משטרה להנאת הפרטית והו פכת אותה בעליל סכנה לציבור.

קל היה לי להוכיח עתה שוב את אותו פסוק נהדר: "בנפול אויבך אל תשמה, רם בכשלו אל יגל לבך," כפי שעשיתי לא פעם במדור זה. היית מציין מן הסתם שזו התי נהגות גיטלמנית, ומקבל את הדבר בסיפוק נפשי רב.

הבר היה קל לי שבעתיים כי מעולם לא היתה לי שום שנאה אישית אל סהר. לא שנאתי כאשר לא עשה מאומה כדי להביא לדין את האנשים שנשלחו על-ידי חבריו בשלטון לשבור את עצמות עורכי עתון זה לפני ארבע שנים. לא שנאתי כאשר החיים מיסמיים סודיים מערכת זו והעבירים לדיי ירכיבו הפנימית ושכבו הסכסוכים הפנימיים, אפשר לבצע את הנסיגות ביתר קלות מאשר בימים כתיקונם.

אם בכל זאת לא אצטט הפעם את הפסוק, אלא אשמיע פסוק אחר לגמרי, הרי זה בגלל מעשה שלא נגע לי כלל. לא היה זה ענין פוליטי או ציבורי. היה זה מעשה נבלה שנעשה על-ידי יחזקאל סהר, במלוא ההכרה ובדעה צלולה, נגד אדם שהיה מראה לו א כהסרישע.

בימי פרשת שטיינברג, דרש הקצין ה" כשופט כי ינהגו בו בצדק — ואשימיהו כדן יתנו לו להגן על עצמו בבית-המשפט, או יחזירו אותו לתפקידו, או פירסם סהר הודעה רשמית (שהיתה על כן מחוסנת בפני תביעת-דיבה) ובה ההאשמה המפורשת כי שטיינברג, איש נשוי ואב לילדים, קיים